

Lahasula kylä Huhtala kulmal, Kaksikymmeneskuuves helmikuuta 1998

Mukavii ihmisii ko kokohuntuu yhtee, ni siinthä tulloo lustii iha väkisel.

Kyl myö (Olli ja mie) etukättee vähä rimetsittii, et tokko tänne pitäjä perukoille osajaatkaa ja kehannootko lähtee. Mut löysiithä nää raivolalaiset oikian paikan. Tosi Sainio Ritva ko näk meijä talon, ni hää arvel jot: "Vanha kouluha tuo on, Aatos männää pois." Ja Aatos kääns rattii. No täl Huhtatiel ei järi pahast pääse eksymää, koi tätä oo ko rapiast kilometri verra.

Kukkasii kera tulliit ihmiset, nii et meil ol ko kukkakaapas. Ja Hilkkaha se älys tuuvva Tementia-estopelin meile kahele eläkeläisele.

Tänä iltan Ritva esittel meile Raivola-seura halitukse valmisteleva hankkee; pitäis saaha aikaa raivolaisii oma kirja sen entise lisäks. Täst ois meinink paljo laajemp ja perusteellisemp.

Sitä varte jokahise kynnel kykenevä raivolaise pitäis laatii juttuu itsestää ja suvustaa ja omast koistaa, muisteluksii Raivola ihmisist ja paikoist ja tavoist ja tekemisist ja iha kaikest Raivolaa liittäväst. Hää pist aikarajankii kirjoituksii tekemiselle, mikä on iha hyvä, koi tätä aikaa loputtommii oo käytettäväs.

Raivolaisii ikiomast lauluvihost myös kajautettii usiampii laului. Olli innostu muistelemmaa pienen poikan olemistaa Raivolas. Mie järjestin vähä kielikylpyy silviisii, et luvun Murata Eemeli murrepakinoi.

Ne mukavat ihmiset olliit iha nimelt mainite täl kertaa Hilikka, Elma, Irja, Kirsti, Ake, Airi ja Kalevi, Ritva ja Aatos, Lauri ja Anja, miu källyin Ritva sekä Olli ja mie.

Mirjami + Olavi Kondelin

Jälkikirjoitus: Aika loppu Torkkeli Ake kohal viikko tään jälkee. Häne paikkaasa on nyt tyhjä näis mei tarinaillois.